

Cesta kolem Vavříneckého potoka za 280 minut 2

Reportáž z výpravy na sjezd Vavříneckého potoka

Krotitelé peřejí 4

Tomova reportáž o sjíždění Vavřince

Lipniční kaskadéři 6

Slaňování a jiné odvážné kousky na výpravě na základnu ČTU u Lipnice nad Sázavou

Noční cestománie 9

Reportáž z 16. ročníku akce Návrat

Uzlařská regata 2001 15

Výsledky a fotografie z uzlařské regaty

Poslední strana 16

Informace, slavné výroky a fotografie

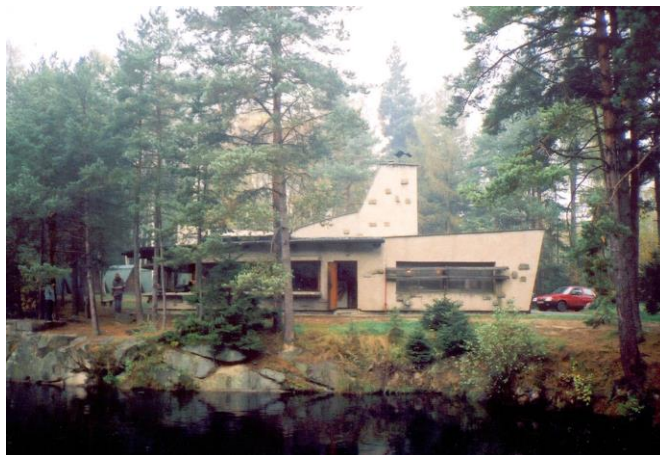
13. října se již tradičně sjížděl Vavřínecký potok. Průzkumníci u toho nemohli chybět. Tom, Buggy a Ještěr si to dokonce zkusili na vlastní kůži. Na stránkách 2 a 3 se dočtete o průběhu výpravy a na stránkách 4 a 5 vám bude Tom vyprávět, jaké to je utkat se s peřejemi Vavřince. Na obrázku vlevo dole je silný provoz okolo táborové kuchyně. Na obrázku vpravo dole jsou vodáči v plné zbroji.

26. až 28. října strávili Průzkumníci na základně ČTU u Lipnice nad Sázavou. Zde se věnovali především slaňování a kulečnicku. Na obrázcích vpravo nahoře je základna na břehu zatopeného lomu a Slon zavěšený na laně (nebýt vodní hladiny a Mariana s lodí, nebylo by jisté, že je obrázek správně vytištěn). Reportáž čtete na stranách 6 až 8.

20. až 21. října se konal 16. ročník akce Návrat s cílem na tábořišti Havráňat u Chedrbí. Šéd'ovu Reportáž čtete na stranách 9 až 14.

8. prosince proběhl už 3. ročník uzlařské regaty. Na straně 15 najdete výsledky a fotografie (některé také na straně 16).

Tentokrát zde nenajdete seriál Celotáborové hry, který se do tohoto čísla už při nejlepší vůli nevešel. Čtenářům se omlouváme, další díl vyjde v příštím čísle.

CESTA KOLEM VAVŘINECKÉHO POTOKA ZA 280 MINUT

Nadpis připomíná fantastické Verneovy romány. Ovšem toto je skutečnost. Souhrou okolností byli Průzkumníci nuceni překonat 15 km podél toku Vavřince za pouhých 280 minut. To bylo tak.

V sobotu 13. října v 9 hodin se Průzkumníci sešli na kolínské zastávce. Někteří méně chápatí přišli na nádraží. Ti však měli smůlu. Zatímco Průzkumníci čekají na vlak do Peček, ozval se nádražní rozhlas, vymoženost, která dorazila už i sem na zastávku, a oznámil, že vlak z Prahy má zpoždění 45 minut. Pěkná porce. Vlak do Peček přijel se zpožděním pouhých 15 minut. Marian si dělá starosti, jestli vlak z Peček do Kouřimi počká. Blondák totiž naplánoval poměrně napjatý časový plán. Trasu 16 km z Toušic do Hatí bylo potřeba zvládnout za 5 hodin 11 minut.

V Pečkách stál připraven samotný motoráček už tak dost plný. Jenže se čekalo na ten zpožděný vlak z Prahy. Když konečně po půlhodině čekání přijel, nahrnuli se do plného motoráčku další vodychtiví turisté. Přetížený motoráček konečně zavřel dveře a vydal se na cestu. Navzdory očekávání se mladý neohrožený průvodčí vydal kontrolovat jízdenky. Později se ukázalo, že chodil do oddílu Moncada, dnešní Mustang. Sysel a Kát'a se s ním hned seznámily. Motoráček se plazí údolím Výrovky, což je vlastně dolní tok Vavřince. Zastávky působí dost zpustlým dojmem. Ve Vrbčanech dokonce chvilku po příjezdu padá cedule s označením zastávky.

„Dráhy jsou v rozkladu,“ konstatuje Šed'a.

V Bošicích nastává trochu zmatek, protože část cestujících do Toušic poučená jízdním řádem vystupuje, aby počkala na vlak z Kouřimi do Záspek. Druhá část cestujících poučená průvodčím v motoráčku zůstává, protože vlak

Toušická kaskáda - postrach vodáků

z Peček do Kouřimi a z Kouřimi do Záspek je jeden a tentýž. Vlak tedy zájždí do Kouřimi, pak se vrací do Bošic, kde zase nastupují všichni, co tu vystoupili, a pak následují manévry. Vlak přejíždí na trať do Peček a u poslední výhybky zastavuje. Vystupují průvodčí a Sysel, který už je s ním jedna ruka, a jdou přehazovat výhybku. Vlak kupodivu nevykolejil, znovu zastavuje v Bošicích u nádražní budovy a pak už se konečně vydává do Toušic. Tam všichni vystupují a Sysel a Kát'a se loučí s průvodčím i strojvedoucím.

„Baby, pojďte už, nemáme čas,“ honí je Marian.

Průzkumníci si zkracují cestu k toušické kaskádě přes pole.

„Běžte za sebou, ať to tady moc nezdupem,“ nabádá je Šed'a.

„Jdeme všichni sborem, za tím prvním,“ rýpe Sysel do prvního Blondáka.

„Tak pěkně v řadě za sebou jako husy, vy kačeny,“ organizuje dál Sysel.

„No dovol!“ protestují Katka a Kát'a, kterých se zneužití slova kačena dotklo.

„Pardon,“ omlouvá se Sysel. „Tak teda, vy krůty.“

„To taky ne, tak mi říkají ve škole,“ odmítá oslovení Katka.

Na toušické kaskádě je hodně diváků a žánní vodáci. Není divu, peřeje jsou zde divoké a kamenů taky dost. Našel se jen jeden odvážlivec, který tento úsek sjel, ostatní raději přetahují lodě po souši.

Čas ale utíká a Průzkumníci pokračují dál údolím. Cestou používají tzv. trolí řeč, což je Blondáková vypečená hra. Všichni si ve vlaku napsali 20 slov a teď se dozvěděli, že mohou mluvit jen pomocí těchto dvaceti slov. Opravdu bohatá slovní zásoba. Jediný, kdo může normálně mluvit je Blondák jako hlavní nejchytřejší trol. Ostatní mají v tomto království inteligenci úředně zakázanou. To trvalo asi půl hodiny.

Průzkumníci pokračují stále proti proudu Vavřince. Mezi malotickým tábořištěm a tábořištěm Oregonu je úsek, kde se nacházejí dvě nízké lávky. Další důvod, proč mají mít vodáci na hlavě přílbu. Když vám taková lávka přistane na hlavě, není to nic příjemného. Jeden nešťastník se tam dokonce asi na půl minuty zasekl. Jsou borci, kteří takovou lávku podjíždějí tak, že celou loď naklopí na bok. Někteří ovšem končí nedobrovolně v poloze poloeskymáka, tedy hlavou dolů. Což také není o co stát, protože potok je zde mělký.

Sysel se loučí s průvodčím

Náročný podjezd nízké lávky občas skončil nedobrovolným polovičním eskymákem

Oblíbená brankoviště u Hryzel pod skálou a pod Budami na Dakotě

Divácky atraktivní jsou brankoviště, která jsou zpestřená o uměle vytvořené přejeje pomocí různých hrázek. Na břehu sedí rozhodčí a počítají doteky brank. Občas přijede někdo, kdo víc než vodáka připomíná živelnou pohromu. To se pak kývají všechny branky a rozhodčí nestíhají počítat.

Vzhledem k časové tísní si Průzkumníci zkracují cestu z Bud na Nouzov přes kopec. Na tábořišti Průzkumníků je celkem klid. Již tradičně zde mají některé lodě technickou přestávku, ke slovu přichází i pumpička. Někteří provlhlí a prochlazení vodáci se dožadují rumu, ale mají smůlu. Marian s Máčkem a Čertem uvažují o tom, že příští rok by tady mohli otevřít stánek s občerstvením. Tady si můžou Průzkumníci konečně trochu vydechnout a najíst se.

Ale to už se zase blíží chvíle odchodu do Hatí na vlak. Marian má jazyk na vestě a raději vyráží napřed, aby se pak nemusel honit. K Průzkumníkům se přidává Baterka, který se byl na tábořišti podívat. Vodáci jsou už skoro všichni pryč. Jedinou atrakci představuje zatopená cesta u statku. Káťa a Sysel se zuly a louži přebrodivly.

„Přešly jsme to suchou botou,“ mává Káťa botami nad hlavou.

„Ale já mám trny v noze,“ stěžuje si Sysel.

Vlak do Kolína jede včas a Blondák opět zavádí troli řeč. Baterka chvíli ty nesmysly poslouchá, a pak kontruje tak

dobře mířenými odpověďmi, že ani ukecaný Sysel občas nenachází řeč.

Konec dobrý, všechno dobré. Průzkumníci dorazili do Kolína sice unavení, ale plní dobré nálady.

Káťa a Sysel brodí přes zatopenou cestu

Ve Vavříneckém rybníku je stále vody dost

KROTITELÉ PEŘEJÍ

(vypráví Tom)

Celá akce začala jako vždy u nápadu. Ano. Letos pojedeme Vavříňák na pořádných lodích - žádné rafty atd., protože to je pro amatéry. Mimo mě se nakonec rozhodli Buggy a Ještěř. Každá takováhle akce vlastně začíná ještě dříve, než začne. Příprava totiž zabere tak týden shánění lodí, plovacích vest, smutečních hostů a věnců na hroby. Naše výzbroj jsou dva kajaky Topolino, což je „folevágen Brouk“ mezi loděmi, a do trojice flotilu doplňoval historický singl půjčený od Martina Chobota.

Protože vodu z Vavřince vypouštějí v sobotu od rána, vstáváme brzo, abychom vůbec něco stihli. Vono to docela teče, to je první myšlenka při pohledu na potok. Druhý pohled směřuje na naše vratká topolina. Srub necháváme zaligrovaný a s dávkou startovní nervozity se soukáme do našich „vodních“ oblečků. Od ostatních vodáků se lišíme už na první pohled, no nevádí. První okouší vodu Ještěř. Nasedá do kajaku a my ho jako jeřábem spouštíme z plata na vodu. Buggy okoukal, že se dá nasednout na břehu a pak volně sklouznout do potoka. Už je na vodě. Raz, dva, tři a učí se eskymovat. Ne. On se topí! První čochtan je fakt nepříjemnej, protože člověk neví, jak se z toho plastu při kyslíkové dietě dostat. Já nasedám do singlu a už se odrážím na vodu. Rázem však sedím v mokru, protože ta loď je děravá, jak ústa staré ženy. Ach jo. Takže seznámení s vodou nic moc. I Buggy se po třech marných pokusech o stabilitu nechává přesvědčit k malém tréninku na rybníce. Na klidné vodě si zvykáme na chování lodí. Děravej singl za trest zamykáme ve srubu.

Asi v 11 hodin se vracíme ke Gabčíkovu. Tam davy v čele s Máčkem, Myškou, Šárkou a Čertem skandují. Malá porada. Na dvou lodích se budeme střídát, třetí bude řidič doprovodné škodovky. Ještě pod Gabčíkovem fotím kluky s myšlenkou na další pomníky pod skálou. Na lávce kus proti proudu do Dakoty střídám Buggyho. S trochou škodolibosti (sorry Buggy) musím říct, že je zřejmě nový rekordman co do počtu čochtanů na tomto úseku potoka. A zůstane dlouho nepřekonan.

Jedu. Za mnou v závěsu Ještěř. Nikdy bych si nepomyslel, kolik je tady zataček. Už jsme na Dakotě. Najednou slyším „hep“. Ještěř je ve vodě. Já se

Buggy, Ještěř a Tom sjiždějí Gabčíkovo

pokouším zastavit o kus dál a čekám. Dobrý, už zase jede. Stáčím to do proudu, ale co to - kámen. Vždyť tam nebyl - buch. Všude pěna. Co teď, musím nahoru, ale nejde to. Najednou chápu hlášku, že jak se topíš, vypadneš z lodi stokrát rychleji, než jsi tam lez. Škubnu za popruh špricdecky a jsem nad vodou. Voda z nosu ven a náádech. Dokonce mám v levý ruce pádlo a pravá drží loď. Jel jsem pod vodou tak dvanáct metrů, ale byla to věčnost. Náhle mám respekt ze živlu. Tady je pánem Poseidon. Ještě netuší, že ho během víkendu zkrotíme. Pokračujeme. Do cesty se nám stává první brankoviště. My soutěžíme spíše v rozrážení branek. Na břehu registruju Myšku a Máčka. Celé nejtěžší pasáže jedeme bez nehody a pak se vždycky vykotíme na nějaké vlnce. Ještě i já míjíme Davídkův mlýn, Buggy se Sabinou na nás kynou.

Většina vodáků to tady balí, protože

dál je to pro ně nezajímavé. Tady je voda o poznání klidnější, ale na řadu přicházejí padlé kmeny. Jsou nebezpečnější než pohoupání v peřejích. Člověk se lehce zašprajcuje a v lepším případě zlomí loď. Ten nejbrutálnější kmen je max. 35 cm nad hladinou. Zkušený vodáci ho podeskymují nebo najedou pozadu ke kraji a nechají se od kamarádů ze břehu podtláčit. Ještě ho vzal napřímo. Jeho pádlo jsem našťástí dohonil. Já se sraťácky vyhnul. Na tábořišti Oregonu značně promrzlý Buggy netrpělivě vyhlíží. Sundáváme ze sebe všechno mimo trenky a tajemný nápoj z Buggyho termosky nás rozehřívá. Pohled na kamarády mě i přes nespočet vykoupaní ujišťuje o úspěchu prvního dne. Večer roztápíme saunu, aby naše regmaklacky a zmožené ruce zvláčněly alespoň do částečné pohyblivosti.

V neděli se nezavodí, takže včerejší

tlačence na „vodních křižovatkách“ je pryč. Vody teče jen o malinko méně než včera, což je pozitivní. Dnešek věnujeme zlepšení techniky jízdy, protože máme dostatek prostoru. Na brankovišti u Bud někteří čumilové nechápou, proč tudy už po třetí jedou dvě stejné lodě a my si je vychutnáváme. Vyzkoumal jsem jednu úměrnost. „ČÍM MĚNĚ JE VODY, TÍM VĚTŠÍ JSEM VODÁK“. Zní to jako přísloví a něco na tom bude. V pasáži u kamenného pole už vysloveně „řádíme“. No a jsou tři odpoledne. Pouhým okem je vidět, jak jde hladina dolů, proto balíme fídlátka. S úspěchem zakončujeme akci.

Na Vavříňák jsem jezdil jako medvídek už s Dodem a pravidelně doted. Tenhle ročník (společně s legendárním Armagedonem) byl pro mě nejlepší.

Úplné zakončení vodácké sezóny Vavřínce přece jen nebyl. V Praze se týden poté konalo tradiční sjíždění Botiče. Je to takový polopotok-polostoka protékající Hostivaří, Vršovicemi a Nuslemi v délce asi 13 kilometrů. Já s Buggym jsme se nechali pozvat od Bobra na tuto vskutku netradiční akci. Netradiční proto, že Botič protéká Prahou v různých tunelech, z nichž nejdelší má 700 metrů. Při přípravách na sjezd jsme museli montovat na helmy baterky. Celé startovní pole (300 vodáků) vypadalo spíš jako banda „ostravských haviřů na vidlákem vyletu“. Trochu nás od pořadatelů zaskočil diplom s vypsáními chorobami, které se v té vodě dají chytit. Netradiční byl i průběh sjíždění, kdy se za jízdy daly lovit z vody tenisáky odpalované z nedalekých dvorců. Netradiční byl konec cesty - výjezd z tunelu přímo do Vltavy. Najednou jsme museli dávat pozor na srážku s parníkem nebo plachetnicí.

To nejvíc netradiční nakonec. Cestou z Prahy je asi v polovině cesty po pravé straně čerpací stanice. Ale není to obyčejná čerpací stanice. Je to čerpací stanice s kávovarem. Ten kávovar (přesněji automat na teplé nápoje) je z průhledného plastu a vy můžete pěkně sledovat, jak se roboticky přesnými pohyby připravuje nápoj. Neodolal jsem a čokoláda za deset byla vynikající.

I jiní měli problémy

Kde máš loď, kapitáne?

LIPNIČTÍ KASKADÉŘI

Zatopený lom u základny

Na víkend 26. až 28. října se Průzkumníci vypravili na základnu ČTU u Lipnice nad Sázavou. Po strastiplné cestě ze Světlé nad Sázavou potmě a za chladného větru dorazili na základnu. Ubytovali se a rozehrávali se u krbu. Slon ovšem okamžitě pookřál, protože objevil kulečník. Začal předvádět své exhibiční kousky, ale není to ono.

„Je to prostě křivý, ten stůl, je to jasný,“ stěžuje si Slon.

„To neokecáš,“ provokuje ho Blondřák.

„Tak sleduj, jak zahraju rovně a ta koule zatočí,“ přesvědčuje ho Slon.

„Teď jde o to, jestli zahraješ rovně,“ popichuje ho Zuzka.

Slon šťouchl tágem a koule se ladným obloukem vydala k levé straně. I zaujatý pozorovatel musel dát Slonovi za pravdu, protože stůl stál viditelně šikmo. Slon se snažil vyrovnat stůl podkládáním, až ho dostal do jakž takž přijatelného stavu. Pak si hru vyzkoušeli všichni. Kdo ví, kdy se jim to bude hodit.

U jednoho stolu se hraje mikádo. Verča nejdříve předčítá návod a pravidla.

„Uděláme to trochu jinak,“ konstatuje hned po přečtení návodu, protože jí přišel příliš složitý.

Hra začíná. Verča pouští tyčinky,

Slon předvádí kouzlo

některé padají pod stůl.

„To nevádí, ty jsou nehrací,“ prohlašuje Verča a hra probíhá.

Všichni si postupně vytahují tyčinku tak, aby se ostatní nepohnuly.

„Takže to je něco jako záchod,“ pochopil Chody.

Slon už se patřičně rozehrál a troufá si předvést svůj kouzelný trik. Staví na jednom konci stolu tři koule do pyramidy, tedy dvě dospod a jednu na ně, a celá tato pyramidka se opírá o stěnu kulečníku.

„Tuhletu horní kouli trefím, těchhle spodních se nedotkne a žádná nepadne na zem,“ vysvětluje Slon.

Nikdo mu nechce věřit, nejhlasiťěji Zuzka.

„Vsaď tatrunku,“ vybízí ji Slon.

„Nemám,“ odpovídá Zuzka.

„Já mám tatrunku,“ na to Slon.

„Tak ji vsaď.“

„Kdo se ještě vsadí? Kdo si myslí, že to nedokážu?“ láká Slon.

„Já mám marokánky,“ říká Zuzka.

„Marokánky беру. Trefím jenom tu horní kouli.“

„Já myslím, že se vůbec netrefíš,“ provokuje Zuzka.

„Tak co je?“ obrací se Slon na ostatní. „Zatím je tady jen moje tatrunka. Marokánky na stůl.“

„Ještě mám mrkve,“ hlásí Zuzka.

„Mrkve na stůl,“ souhlasí Slon.

Postupně se sešly ještě dvě jablka a jedny oplatky.

„Hele, my vyhraju jen jednu sušenku, jo?“ diví se Blondřák.

„No protože je to pravděpodobnější, že se netrefím.“ vysvětluje Slon.

„Tak máš ale jen jeden pokus,“ upřesňuje Blondřák pravidla.

Slon se soustředí a posílá kouli nízkou rychlostí k pyramidce. Potom bouchl pěstí do stolu. Nastala však zrada. Vlastně dvě zrazy. Zaprvé pohybující se koule kopírovala zakřivení stolu

a uhnula stranou. Zadruhé pyramidka i po úderu pěstí do stolu zůstala stát na místě, což byla chyba. Podstata triku totiž spočívala v tom, že předtím, než koule dorazí k pyramidě, se po nárazu do stolu spodní dvě koule rozjedou do stran a uhnou tak přibližující se kouli, která trefí jen tu prostřední, co byla původně nahoře.

„Ještě jeden pokus,“ smlouvá Slon.

„Rušíme sázky,“ hlásí Zuzka a jablka, mrkve a oplatky okamžitě zmizely.

„Vy jste měkký, já za to nemůžu, že ten stůl je křivej,“ nadává Slon.

Zkouší druhý pokus. Tentokrát se pyramidka správně rozjela, ale koule jde opět stranou. Slon bouchl naštvaně pěstí:

„Blbej stůl!“

Až třetí pokus z opačné strany stolu a s mířením šikmo se jakž takž podařil.

Sobotní dopoledne bylo již tradičně zasvěceno návštěvě Lipnického hradu. Šli známou cestou až k silnici. Před vesnicí je odbočka do lesa.

„Tudy jsme ještě nikdy nešli,“ prohlásil Marian a zahrnul.

Stoupali vzhůru a nahoře našli zatopený lom, jakých je tu v okolí nepočítaně.

Sešli do vesnice a na jejím okraji našli cíl orientačního závodu. A tak si zazávodili. Marian jako nejstarší dostal náskok. Aby jim udělal radost, předstírá stařečkou nepohyblivost hraničící s obrnou. Záhy se tedy okolo něj přežene smečka. Ne všichni se však do cíle dostanou snadno. Blondřák padá k zemi, Verča ho táhne po zemi do cíle.

Na hradě ještě před zahájením odborného výkladu si Průzkumníci prohlížejí maketu hradu v jeho bývalé slávě a fotografie z rekonstrukce, které Slon zasvěceně komentuje:

„Zde vidíte rekonstrukci věže...“ (Blondřák bleskurychle zakryl popisku

obrázku.) „...laskavě tu ruku pryč, ať ostatní vidí...“ (Slon odstrčil Blondákovu ruku z popisky.) „...věže Samson. Zde je střecha podle původních kreseb restaurována a tady již vidíme, jak naši zkušení řemeslníci, tesaři, truhláři i lešenáři dostavují vrátnici. Na tomto panelu tedy vidíte to nejkrásnější, co tady bylo - tady se pracovalo!“

Čest práci. Opravdu rozený pedagog.

Po prohlídce hradu se Průzkumníci zastavují u sochy Jaroslava Haška. Tom fotografuje, jak Zuzka a Míša dávají pusu Haškovi.

„Tváříš se, jako když se líbáš s mrtvolou,“ říká Slon Zuzce.

„Vždyť je taky tak studený,“ odpovídá Zuzka.

Na zpáteční cestě se stavili v dalším lomu. Tom si hledá vhodné místo pro fotografování a zkouší nohou kámen těsně u břehu jezírka. Pak si na něj stoupl.

„Dívejte se, jak Tomáš bude dělat podvodní fotografie,“ dobírá si ho Slon.

Pak se vrátili na základnu a po obědě následoval zlatý hřeb dne. Celá tato oblast díky četným opuštěným lomům je vyhledávaná zájemci o lezení po skalách. Kolmých hladkých stěn je tu spousta. Tom vybral pro slaňování jednu z nejatraktivnějších, přímo proti základně. Specialitou bylo také to, že skála tvořila břeh jezera, takže horolezci se nespouštěli na zem, ale přímo do záchranného člunu.

„Tohle asi slaňovat nebudu,“ pochybuje Zuzka při pohledu na monumentální přírodní scenérii.

Slon, Tom a Blondák přivazují šestici lan pro tři sestupové dráhy (jedno lano nosné a jedno přídržné). Pak se přivazují a mohutnými skoky se spouštějí po lanech. Marian přijíždí s lodí, aby je vyzvedl. Slon má roupy a houpe se na laně do stran.

„Hele, já jsem viděl film Vertical Limit. Odrízni ho!“ křičí repliku z fil-

Slon točí rumpálem hradní studny

mu a rukou naznačuje přeříznutí Tomova lana.

Tom se spouští do lodě, Marian Blondáka odmítá. Loď má ve špičce díru a nabírá vodu, takže ji Marian nechce příliš zatěžovat. Blondák zůstává viset metr nad hladinou a nařiká, že spadne. Nahoru to totiž tak jednoduše nejde. Slon má dobrou náladu, propěvuje si „Čtyři stěny věznic jen má,“ a skáče po skále do stran, co mu gravitace dovolí. Marian odváží Blondáka, ale pro Slona se nevrací.

„Vy mě tady necháte? Aha!“ pochopil Slon.

„To neumíš vylízt nahoru?“ dobírá si ho Marian.

„Obávám se, že to nejde,“ říká Slon.

„My nemáme ty šplhátka?“ ptá se Marian Toma.

„Máme, ale nahoře,“ odpovídá Tom a dobře se baví.

Marian tedy zajel pro Slona a na stěnu jdou další zájemci. První jde

Myšák, vede si výborně. Druhá jde Verča. Zpočátku je hodně nejistá.

„Lana je dost, ještě je metr pod hladinou,“ povzbuzuje ji Slon.

Verča už slaňování zvládá a vesele se pohupuje na laně. Slon se pohupuje vedle a dává Verče bodyček. Chvilí se šťouchají, pak se Verča spouští do lodi a odjíždí. Leze Míša, jenže uprostřed stěny zjišťuje, že dole na ni nikdo nečeká. Chvilí musí viset, než ji vysvobodí Blondák. Pokračují další, Gagarin, Chody, Bětka a Zuzka.

Doposud všichni slaňovali zavěšení zády k vodní hladině. Z pohledu stěny tedy vlastně couvali. Zkuste to ale obráceně, tedy popředu. To už tuhne krev v žilách, protože vidíte, do čeho se řítíte, ale vypadá to velice efektně.

„Já mám strach,“ přiznává Slon a nikdo se mu nediví.

„Hlavně se neutopte,“ obává se Marian.

Slon provádí výklad o rekonstrukci hradu

Dvojitá pusa Haškovi

Gagarin krmí kozu

První vyráží Tom a počíná si velice zkušeně. Doslova běží po stěně. Vypadá to jako v animovaných groteskách, kdy hlavní hrdinové na kolmých stěnách běžně porušují zákony gravitace.

Teď je na řadě Slon. Překonává strach a překračuje hranu stěny. Stále jistějšími kroky se spouští k Tomovi. U něj se zastavuje a zhluboka dýchá.

„Chlopeč,“ vyjadřuje Marian Slonův stav blížící se srdečnímu šoku.

„Tomu říkám adrenalinový sporty,“ uklidňuje se Slon.

Protože však visí břichem dolů, dochází mu síly a přivolává Blondáka na loď. Tom se spouští až k hladině a namáčí si hlavu, Slon to zkouší po něm. Je úspěšný, ale už nemá sílu se zvednout, loďky se zachytává z posledních sil. Marian si oddechne:

„Mám z toho chlopeč já.“

Zuzka a Běťka zahajují sestup

Kolmá stěna smrti

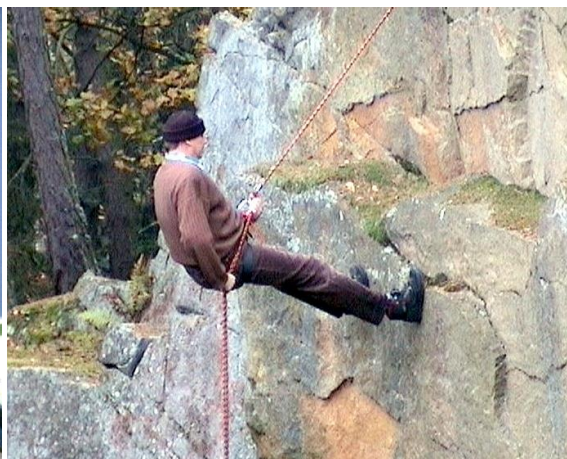
Tom běží po stěně

Slonovy baletní kreace nad hladinou

Míša s Verčou v akci

Marian slaňuje

Pak ještě leze Blondák, Tom je zavěšený s fotoaparátem a fotografuje Blondáka a Slona. Obzvláště fotografie Slona visícího nad vodou je působivá.

„Hele, já dohodnu panelák,“ říká pak Slon nadšeně, když už je v bezpečí na lodi.

Na závěr si ještě slanił Marian, ale ten si vybral skálu ve vedlejším lomu, protože nekončila ve vodě, ale na souši. Marian pokořil stěnu a byl nadšen.

Podobně na tom asi byla i většina účastníků této neobvyklé výpravy.

NOČNÍ CESTOMÁNIE

16. ročník akce Návrat

(vypráví Šed'a)

16. ročník akce Návrat se konal ze soboty na neděli 20. - 21. října. Sraz je opět v 17:00. Finanční požadavky stále zůstávají na stejných hodnotách, tedy 30 Kč na naftu, 50 Kč pro případ ztroskotání. Rozvoz zajišťuje opět Kosa s avii, ale zdá se, že letos již naposledy. Nové zákony jednoznačně zakazují přítomnost lidí na korbě nákladního auta, zatímco dříve tam za určitých podmínek mohlo několik lidí být za účelem nakládání a vykládání. Teď už není o čem smlouvat, takže Kosa riskuje naposledy.

Ještě týden před akcí to vypadalo, že zájem bude poměrně malý. Nakonec se schází 23 účastníků, takže tento ročník patří k těm silnějším. Marian vybírá peníze a občanské průkazy, účastníci diskutují o minulých ročnících a straší nováčky, kteří ještě netuší, co je čeká. Ono je něco jiného o akci Návrat čist a něco jiného zažít ji na vlastní kůži. Ti zkušenější naopak rozebírají své šance na postup v historické tabulce. Po dvou vynechaných ročnících se opět objevuje na scéně Čert, který se nechce smířit se třetím místem, na které ho odsunul Slon. Čert sice ztrácí na Slona 6 bodů, ale sebevědomí mu nechybí a prohlašuje, že ho dožene a předežene.

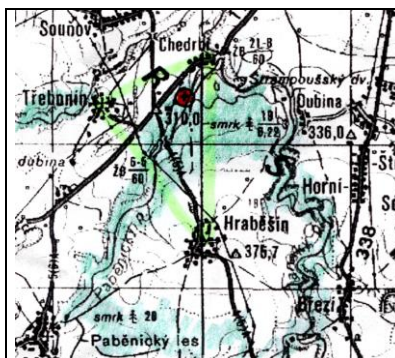
Kolem 18. hodiny přijíždí Kosa s avii. Marian ukončuje úřadování a stěhujeme se do avie. Vyjíždíme ještě za světla. Avia se vydává z kopce po hlavní silnici ke kruhovému objezdu u bývalé Jednoty, na což všichni na korbě reagují s neskrývaným zděšením. Jízda na tomto druhu kolotoče nepatří zrovna k oblíbeným atrakcím. Kosa ale tentokrát kruhový objezd jen projel a pokračuje na Čáslav.

„Je měkkej,“ konstatuje Čert.

„Asi už stárne,“ přidávám se.

Všem se ale znatelně ulevilo. Avia se žene po silnici na Čáslav a doslova tancuje ve vyježděných kolejkách. Kosa tentokrát zvolil jinou fintu na naše zmatení. V Čáslavi se otáčí, vrací se do Kutné Hory a zde odbočuje na Zbraslavice. To už i ti nejvytrvalejší jen tuší, že jsou někde na jih od Kolína. Už je tma a blíží se první výsadek.

19:05 - A je to tady. Avia zastavuje a Marian vyvolává jako první hned trojici, Lucii, Janinku a Kamču. Jsou vysazeni nedaleko Polanky na silnici z Malešova do Uhlířských Janovic. V okolí není vidět nic. Jen

Tak moji milí kamarádi, právě jste byli vysazeni na vám zatím neznámém místě a máte to právě 10 km vzdušnou čarou na tábořiště kamarádů Havráňat, kteří byli tak hodní a dali nám střechu nad hlavu. Cíl cesty leží v trojúhelníku obcí, viz mapa. Myslím, že víte, kam máte jít. Tedy zlomte vaz.

Doufám, že všichni dojdete. Kdo to vzdá, nechť o sobě podá zprávu. Nejlépe do schránky v klubovně. Postřehy z cesty pište na druhou stranu.

pole, les a na obzoru světla, zkrátka klasika. Avia odjíždí a děvčata otevírají obálku, aby se dozvěděla cíl putování.

Děvčata vyrazila směrem k nejbližším světlům.

19:15 - I další výsadek je ryze dívčí. Sysel a Martina tolik toužily jít Návrat spolu a teď to tedy mají. Vydávají se za avii a za chvíli přicházejí do Chroustkova.

Lucie, Janinka a Kamča procházejí Polánkou a nacházejí turistické směrovky. Na jedné směrovce je Kutná Hora a ukazuje směrem, odkud přišly. Protože se jim z nabízených směrů zdála Kutná Hora nevhodnější, vydaly se tedy nazpět. Že turistická značka hned za vesnicí odbočuje do polí, si už nevšimly.

19:30 - Třetí výsadek tvoří Zuzka a Minirys. Vydávají se za nejbližšími světly, což je Hetlín. To jim nic neříká, ale je zde autobusová zastávka a ta prozrazuje, že jsou blízko Zbraslavic.

19:35 - Ještěrka a Aleš jsou vysazeni v lese nedaleko Štipoklas. Vydávají se na cestu směrem, kam odjela avia.

19:40 - Lucie, Janinka a Kamča přišly na křižovatku, kde je směr Uhlířské Janovice rovně a Roztěž vpravo. Odbočují tedy na Roztěž.

19:46 - Ještěr a Honza jsou vysazeni v naprosté tmě uprostřed lesa. Kosa navíc, aby je trochu poškádlil, zhasl světla, takže tma byla téměř absolutní. Naštěstí pro ně musel před odjezdem světla rozsvítit, takže se objevila asfaltová silnice jako jediná známka civilizace. Teď si stačí vybrat ten správný směr. Bohužel uprostřed lesa nebylo vidět jediné světlo, ani turistická značka. Tak se

vydali směrem, kterým odjížděla avia, což byla chyba. ale to v té chvíli samozřejmě nevěděli.

19:50 - Zuzka a Minirys v Kateřinkách odbočují do Zbraslavic.

19:53 - Ještěrka a Aleš jsou v Radvančicích. Došli doprostřed vesnice a jsou v koncích. Zatímco na ně mává traktorista, ti dva si nechají poradit od láhve a to tak, že ji roztočí a ona jim ukáže směr. Láhev ukázala, a tak se vrátili zpět a pokračují na Prostřední Ves. Ovšem vzápětí se na křižovatce otáčejí na Zbraslavice.

20:05 - Vysazení jsou Dan a Kůzle.

20:10 - Na širé silnici jsou vysazeni Komár a Hop. Po rozpočítání se vydávají na cestu. Náhodou zvolili dobře.

-Lucie, Janinka a Kamča procházejí Roztěží.

20:17 - Dan a Kůzle jsou v Michalovicích a bez zaváhání pokračují dále. Jejich deník je poněkud strohý, obsahuje všehovšudy pouhé tři řádky. Prý nebylo co řešit.

-Ještěr a Honza došli do Třebětína. Ihned zamířili k autobusové zastávce, kde sice našli jízdní řád, ale ten jim moc nepomohl. Pokoušejí se zde najít nějakou turistickou mapu, ale ve vesnici, která má dvě pouliční lampy, se něco takového nedá očekávat. Po chvíli pátrání však uviděli veliký strom a na něm turistický ukazatel. Vydali jsme se tedy po žluté a co nenašli - telefonní budku SPT Telekom. V telefonní budce je telefonní seznam se žlutými deskami a nápísem *Zlaté stránky* a v seznamu jsou mapy okresů. Po chvíli listování velmi starým, nebo možná velmi používaným telefonním seznamem objevili to, co hledali, mapu okresu Kutná Hora, kde je dokonce zakreslen i Třebětín. Podle

- Marianovy mapy věděli, že jejich cíl je v okolí Čáslavi. Listovali tedy Zlatými stránkami asi o 139 stran nazpátek, kde se nachází stránka číslo 43 s mapou Čáslavi a okolí. Rozhodli se, že se vydají po žluté turistické značce směrem na Hostkovice. Když se ovšem blížili k hlubokému lesu, zjistili, že žlutou značku už dlouho neviděli a ten les se jim vůbec nelíbil. Museli se tedy vrátit k poslední značce, kterou však nemohli najít, a tak se vydali, inspirováni pohádkou O perníkové chaloupce, za světélkem. Po chvíli opět narazili na žlutou a to už věděli, že do Hostkovic se přeci jen dostanou.
- 20:20 - Sysel a Martina jsou v Kralicích. Před chvílí viděly město veliké a myslely si, že je to Čáslav. To však samozřejmě nebyla pravda. Pokračují dále, vše jim je jasné, jsou plně optimisticky a věří, že vítězství je nemine.
- Zuzka a Minirys jsou ve Zbraslavicích a kolem letiště pokračují na Štipoklasy.
- 20:23 - Ještěrka a Aleš jsou opět v Radvančicích, ale tentokrát na druhém konci, který míjí silnice do Zbraslavic.
- 20:25 - Vysazení jsou Adéla a Čert. Mají štěstí, po pár metrech Adéla zjišťuje, že tady to zná. Čert ne, a tak se bez reptání nechá vést.
- 20:30 - Komár a Hop procházejí Dobrovítov.
- 20:39 - A je tu světélko. Ještěrka a Aleš už jsou nedočkaví. Jsou tu Zbraslavice, ale hned na kraji policejní stanice. Tak rychle pryč. Na náměstí je k vidění mapa ČR autoatlas a v telefonní budce jedna „bodová“ mapa ve Zlatých stránkách. Ta má jednu vadu, a jak se později ukáže, dost podstatnou. Nejsou na ní silnice, jen vesnice.
- 20:40 - Avii opouštějí Káťa a Slon. Na nich si Marian s Kosou obzvlášť smlsli. Vysadili je do absolutní tmy uprostřed lesa. To ale ještě nebylo všechno, pořádný šok přichází s dopadem při seskoku z avie na zem. Vždyť tady není asfalt, ale jen lesní cesta! Naštěstí je to opravdu jen žertík, Kosa prostě s avii couvl do lesa, od asfaltky jsou co by kamenem dohodil. Vyrážejí za nejbližším světlem a stejně jako loni sami sebe týrají a stále nerozdělávají obálku s cílem cesty.
- Lucie, Janinka a Kamča přicházejí na okraji Malešova na křižovatku a nestačí se divit. Vpravo je Polánka pouhé 2 km od nich, zatímco ony mají v nohách už dobrých 7 km. Pokračují vlevo na Čáslav.
- Adéla a Čert na autobusové zastávce v Chlumu tipují směr. Zde ale není příliš co řešit. Směr Zbýšov je správný a také jediný možný.
- 20:45 - Sysel a Martina jsou v Krsovicích a zdá se jim, že vše jde podle plánu.
- 20:50 - Předposlední výsadek tvoří Štěně a Tom. Od Mariana dostali obálku a avia odjíždí. Všude okolo je les, a protože tady se není podle čeho orientovat, vydávají se cestou, kudy odjela avia.
- Zuzka a Minirys jsou ve Štipoklasech a chtějí pokračovat na Červené Janovice. Jenže chybička se vloudí. Přestože před křižovatkou jsou cedule jak vrata (navíc v celé vesnici jsou křižovatky dvě a tahle je ta větší), místo aby šli rovně na Čáslav, odbočili doleva na Kutnou Horu.
- Hostkovice jsou sice ještě menší vesnice než Třebětin, ale jsou na mapě Telekomu a je tu i směrovka na Dobrovítov a ten je vhodně zakreslen na mapě okolí Čáslavi. Ještěr a Honza neváhají a vydávají se po asfaltce. Tady začíná trochu foukat nepříjemný studený vítr, ale to je nemůže odradit. Před začátkem lesa objevili na vozovce svítící světlušku. Ještěr jí chtěl pomoci na druhou stranu, a tak ji odnesl za krajnici do trávy. Po chvíli si uvědomil, že světluška se možná jen ohřívala na teplejším asfaltu, nebo chtěla na druhou stranu, než na kterou ji odnesl a teď chudák světluška, která nelétala, bude muset přes silnici znovu.
- Dan a Kůzle jsou v Petrovicích.
- 21:00 - Dochází k hororové scéně. Představte si situaci. Všude tma, jen nedaleko lze tušit temnou hladinu rybníka. Hodina duchů je sice ještě daleko, ale tady už straší vodník a splašený Sysel prchá před ještě víc splašeným toulavým psem. Děsné.
- 21:04 - Zuzka a Minirys dorazili do Černín a to už jim je jasné, že jdou jinam, než původně chtěli. Minirysa láká zelená turistická značka, ale ta záhy končí v poli. Byl by to sice ten správný směr, jenže jít v noci podle turistického značení je jen pro silné povahy. Nezbyvá jim nic jiného, než se vrátit zpět.
- Káťa a Slon přicházejí do Vlkanče a dohadují se, odkud tohle jméno znají. No ovšem, párkrát zde byli na výpravě. Teď tedy přichází ten pravý čas na otevření obálky. Marian letos místo cíle našeho putování neskryl do žádných hádanek ani tajenek, a tak není pochyb. Slon sice má strach, že okolí tábořiště Mustangu je pro něj zakleté, protože při jednom z minulých Návratů tady zabloudil. A ani nikdy poté, ačkoliv se o to snažil sebevíc, tam nedorazil.
- A tak oba bloudí Vlkančí, prohledávají nádraží a marně hledají turistickou mapu. Tuší, že cíl je někde u Čáslavi, vyrážejí tedy tam. Svorně nadávají na technické služby, protože nikde není žádná cedule. Slon zde sice byl před čtrnácti dny pro cihly na podlahu v jídelně na tábořišti, ale přesto netuší, kudy dál. Silnice z Vlkanče se ztrácí ve tmě a to se jim nelíbí. Vracejí se tedy zpět do Vlkanče, což byla chyba. Kdyby vydrželi, došli by k ceduli směr Zbýšov. Teď vyrážejí po hlavní silnici snad na Čáslav.
- 21:05 - Samozřejmě si mě nechal Marian nakonec. Se mnou tu zbyl Buggy. Vystupujeme ven a Marian nám předává obálku.
- „Kdo ty dvojice losoval?“ ptá se Buggy.
- „Já jsem si hrál na pánaboha,“ připustil skromně Marian.
- „Jako pánbůh ses moc nevyznamenal,“ konstatuju.
- Avia odjíždí a my jdeme k nejbližší křižovatce. Okolo nás jezdí vlaky. Trať je dvoukolejná elektrifikovaná a my tušíme, že se jedná o trať Kolín - Havlíčkův Brod. Směrovky to potvrzují, jsme u Golčova Jeníkova. Po chvíli se dostáváme k silnici Kolín - Havlíčkův Brod a vydáváme se na Čáslav.
- Buggy je rozladěn z toho, že nedostal do dvojice ženskou. Prý by mu nevadila ani Lucie. Měl připravená nějaká konverzační témata a ta mu jsou teď na nic.
- 21:05 - Štěně a Tom jsou v Řimovicích. Nejsou tady žádné pořádné ukazatele, a tak šlapou dál po jediné vhodné silničce.
- 21:10 - Komár a Hop procházejí Zbýšov. Tady to Hop dobře zná a už ví, kudy půjdou. Bohužel se brzy ukáže, že jeho znalost prostředí jim bude spíše ke škodě. Vydávají se na Opatovice.
- 21:20 - Ještěrka a Aleš jsou ve Štipoklasech. Opět se setkávají s policií, tentokrát v podobě hlídkového vozu, který dokonce zastavuje, ale naštěstí zase odjíždí pryč.
- 21:21 - Adéla a Čert došli do Zbýšova a mají z toho radost. Tady už si i Čert ví rady. Pokračují dále na Opatovice.
- 21:25 - Lucie, Janinka a Kamča pro-

- cházejí Křesetice a pokračují stále na Čáslav.
- Dan a Kůzle jsou v Paběnicích.
- 21:30 - Zuzka a Minirys jsou opět ve Štipoklasech, kde napravují svoji chybu a jdou tentokrát už správným směrem.
- Ještěr a Honza došli do Dobrovítova. Tady zkontrolovali trasu s jízdním řádem zdejší autobusové linky a podle zapůjčené mapy z Třebětína se vydali na Zbýšov. Za vesnicí je opět čekala jen tma.
- 21:35 - Štěně a Tom dorazili na velkou křižovatku. Je před nimi nový obchvat Golčova Jeníkova a za ním celý Jeníkov. Teprve teď se dostali na místo, kde mohou správně určit svoji polohu. V této situaci se Tom nachází poslední ročníky pokaždé, přesně ví, kde jsou, ale neznají ty správné silnice, kterými se dostat co nejrychleji k cíli. A tak s vědomím, že si asi zacházejí, se vydávají po obchvatu směrem na Čáslav. Na značkách místních či dálkových vůbec není kilometrůž, což je zarážející. Nálada není valná, ukusují müsliťáčky a rozprávějí.
- 21:40 - A je tu další horor. Představte si autobusovou zastávku ve Vernýřově, v ní se k sobě tisknou dva milenci. Náhle se ze tmy zničehonic vynoří Sysel s Martinou. Milenci jsou zděšení, no neprechli byste taky?
- Kát'a a Slon jsou v Kozohlodech. Cestou potkali asi dvě křižovatky, ale směrovky na žádné z nich nebyly, takže stále nevědí, jestli jdou dobře. Pokračují tedy dále směrem na Čáslav, i když tak nějak podvědomě tuší, že to asi nebude přesně ono. Přesto ale mají pocit, že letos to bude určitě kratší než loni.
- 21:43 - Adéla a Čert dorazili do Opatovic. Mají problém. Před nimi jde nějaká jiná dvojice a vleče se jak šneci a zdržuje. My víme, že jsou to Komár a Hop.
- 21:45 - Ještěrka a Aleš se drží mapy z telefonního seznamu a odbočili z hlavní silnice do Zdeslavic, které jsou vytčeným směrem. Je tu nějaká zábava a oni si dávají čtvrthodinovou přestávku na svačinu. Pak pokračují dál, jenže silnice končí a dál vede už jen cesta do hustého černého lesa. Navíc jsou zde proradné klacky, které kdosi hází Ještěrce pod nohy tak dlouho, až Ještěrka zakopne a padne k zemi.
- Po dvaceti minutách náročné cesty po hlavní silnici v silném provozu jsme využili první odbočku vlevo na Zbýšov a jsme v Bratčicích. Na křižovatce se chvíli dohadujeme, kudy jít. Nechci jít na Zbýšov, protože si myslím, že je to příliš stranou. Pokračujeme tedy na Potěhy.
- 21:55 - Adéla a Čert nevěří svým očím. Dvojice, která se ještě před chvílí motala před nimi, je najednou pryč, jako by se vypařila. Adéla a Čert se opatrně přibližují a čekají, jestli se zase ti dva nevyonoří z lesa. Ale nikde nikdo. Cesta je tedy volná a mohou opět v klidu vyrazit k cíli.
- 22:00 - Zuzka a Minirys procházejí Červené Janovice. Teď už to jde samo, pořad rovně po hlavní silnici.
- 22:05 - Komár a Hop se samozřejmě nevypařili, ale jdou po trase, kterou určil Hop. Údolí Jánského potoka zná jak svoje boty. Teď jsou na tábořišti Krokoklubu a Hop ví, že Havráňata mají tábořiště dále po proudu. Budou-li se držet potoka, nemůžou cíl minout. To je sice pravda, ale že je to po silnici mnohem blíž, nad tím už nepřemýšleli.
- 22:11 - A jsou tu Potěhy. Pokračujeme směrem na Močovice.
- 22:15 - Sysel a Martina procházejí Všesoky a pokračují dále, snad jen ony vědí kam a spíš ani to ne.
- Do Zbýšova dorazili Ještěr a Honza. Tady nastalo veliké rozhodování kudy dál. Věděli, že musí jít na Opatovice, ale nevěděli kudy. Opatovice nejsou tak velké, aby tu byl na ně nějaký ukazatel. Pokusili se tedy zorientovat „telekomáckou“ mapu a podle ní riskli jeden směr. Ukázalo se, že dobře. Za Zbýšovem po krátkém pochodu uviděli nějaký osobní automobil, jak vyjíždí z vedlejší silnice, které by si bývali ani nevšimli. Podle ukazatele ale zjistili, že právě tudy je třeba se vydat.
- 22:25 - Lucie, Janinka a Kamča procházejí Pucheř a vzápětí Kluky, kde odbočují na Souňov. Tahle vesnice už je na Marianově mapce, takže nálada je dobrá.
- Štěně a Tom odbočili z hlavní silnice na Bratčice. Až doteď šli velice svižně, jak to na začátku každého Návratu bývá zvykem. Teď v Bratčicích přibrzdili a zkoumají telefonní budku. Přibyslavice jsou podle značení 1 km. Zdá se to být nejkratší možná cesta. Jdou tedy tímto směrem.
- 22:30 - Adéla a Čert jsou v Hraběšíně. Cíl je na dosah.
- Náhle okolo nás zhasíná veřejné osvětlení, zatímco kousek od nás se svítí dál. Že by porucha? Ne, to jen Potěhy šetří, ale tam, kde se svítí, už začínají Tupadly a zde ještě večer neskončil. Na návsi se dohadujeme, kam dál. Šel bych stále na Močovice, protože se chci dostat na silnici Čáslav - Chedrbí, která vede okolo cílového tábořiště. Buggy naopak oponuje, že přes Močovice se jezdí z Kutné Hory do Čáslavi a tudíž je to příliš stranou. Prosazuje směr na Zbudovice. Tenhle název si prý pamatuje, když na tábořišti Havráňat byl. Nechávám se přemluvit, což byla chyba.
- Zuzka a Minirys jsou v Lánech. Trochu znejistěli. Na předchozí křižovatce koketovali s myšlenkou jít na Úmonín. Naštěstí je to přešlo. To by si dali.
- 22:35 - Ještěr a Honza procházejí Opatovice a pokračují do Hraběšina.
- 22:40 - Dan a Kůzle dorazili do cíle. Jsou tu první ve výborném čase a teď napjatě čekají, co soupeři.
- Sysel a Martina došly do Chroustkova a právě tak dokončily okruh. Po třech hodinách chůze jsou na místě, kde byly vysazeny. Ovšem je to jasné, jednalo se pouze o malé zahřívací kolečko pro zlepšení kondice, protože teď to vypukne. Aktivity stoupá, svaly jsou řádně procvičené a děvčata s čokoládou v ruce se nedočkavě vydávají vstříc dalšímu dobrodružství. Tak praví deník. Můžeme si domyslet, že skutečnost je poněkud prozaičtější.
- Komár a Hop procházejí okolo tábořiště Mustangu. Hop je jako správný průvodce, každá skála má své jméno. Jen kdyby se do cesty občas nepletly ty stromy. Hop každou chvíli některý obejme. S pařezy je to ještě horší, ty se objímají dost těžko, leda snad vleže.
- Po 15 minutách chůze se Štěně a Tom zastavují. Už měli dávno být v Přibyslavicích, ale vesnice nikde. Takhle dlouhý kilometr ještě nešli (podle mapy to jsou totiž zhruba 2 km). Změnili směr a přes pole zamířili k nejbližším světlům. Tomova zásada „aspoň jedno pole za Návrat musí být, i kdyby na boty nebylo“, byla dodržena.
- 22:47 - Ještěrka a Aleš se vynořili z lesa a jsou, velké překvapení, opět v Radvančicích. Mapa evidentně zklamala. Vracejí se tedy na místo svého výsadku a pokračují dál tímto směrem.
- 22:50 - Adéla a Čert jsou v cíli a berou Danovi a Kůzleti naději na vítězství. Jsou totiž rychlejší o 10 minut.
- 22:54 - Jsme ve Schořově, kam jsme odbočili v naději, že se dostaneme do oblasti vytyčené mapkou, kterou jsme dostali od Mariana. Na kraji

- této mapky jsou jen písmena Sch, ale jsme si jisti, že je to Schořov. Jenže jak se ukazuje, žádná silnice odtud do Štrampouchu nevede. Jediná silnice nás vede stále na Zbudovice.
- 22:55 - Lucie, Janinka a Kamča už vidí před sebou Souňov. Je to vesnice, jejíž převážná část lemuje jednu silnici. Světla svítí v řadě vedle sebe. Janinka a Lucie v tom vidí důkaz, že jde o jednu stranu Marianova trojúhelníku.
- 23:00 - Zuzka a Minirys jsou na křižovatce u Třebonína a teď už zbývá jen najít v lese cílové tábořiště.
- Káťa a Slon doputovali do Bratčic. Jezdí tady sice další nová autobusová linka, ale ta jim moc radosti neudělala, stále mají jedinou jistotu a to Čáslav. Jdou tedy dál s nadějí, že někde už konečně potkají ten správný rozcestník.
- Štěně a Tom se po cestě polem ocitli v Adamově. Je to malá vesnička, kde nic zajímavého není. Dále jdou po silnici.
- 23:06 - Jsme ve Zbudovicích. Nikde nic zajímavého. Jediná cesta vede do Šebestěnic a Zbýšova. Buggymu už je jasné, že se spletl. Není jiné cesty, pokračujeme dál.
- 23:13 - Ještěrka a Aleš došli do Štipoklas, kde už to také dobře znají. Tak tedy ještě jednou a lépe.
- 23:15 - Sysel a Martina procházejí Chlístovice a za nimi odbočují na Malešov.
- Ještěr a Honza prošli Hraběšín a orientují se už podle Marianovy mapky.
- 23:20 - Lucie, Janinka a Kamča přicházejí do cíle.
- Štěně a Tom jsou v Tupadlech. Po chvíli uvažování se rozhodují pro cestu přes Březí a tábořiště Mustangu. Jdou tedy na Zbudovice.
- 23:30 - Zuzka a Minirys jsou v cíli.
- Jsme v Šebestěnicích a dostáváme se na silnici Čáslav - Zbýšov. Všude je tma. Buggy jde na průzkum, jestli tu není cesta do Opatovic. Nic nenašel, zato se na něj začal lepit nějaký opilec. Odcházíme do Březí s cílem zkrátit si cestu přes tábořiště Mustangu.
- Káťa a Slon procházejí Potěhy. Autobusů tu jezdí habaděj, ale všechny jen do Čáslavi nebo do Golčova Jeníkova. V jednom z jízdních řádů spatřují i Borek, vesnici poblíž cíle minulého Návratu. Jenže letos se jde zase jinam. Káťa si vzpomíná, že do Tupadel vozí Formánek nějaké zboží. Bude to tedy určitě další velká ves a třeba i tam bude již dlouho očekávaná směrovka. Vyrážejí tedy do Tupadel.
- 23:55 - Jsme v Březí a u kříže odbočujeme mezi ploty do údolí.
- Káťa a Slon v Tupadlech žádnou rozumnou směrovku nenacházejí, zklamání pokračují dál po hlavní silnici, která pomalu ale jistě směřuje k Čáslavi. Nálada dost upadá, oba začínají cítit únavu a nožičky je začínají bolet. Je to až s podivem, že se ještě nezastavili. Stále jdou a jdou.
- Ještěr a Honza přešli mostek přes potok a tuší, že nejsou daleko od cíle. Po příchodu na křižovatku se vydali vpravo do Chedrbí. Na začátku vesnice je však čeká nemilé překvapení. Slyší zuřivě štěkat nějakého psa. Ještěr posvítí k lesu a uviděl mezi plotem rodinného domku a lesem blýskající se očka nemalého psíka. Podle mapky se vydávají na jih, kde by se měl objevit cíl. Bohužel se objevil jen potok, a tak musí hledat.
- 23:57 - Skoro nic nenasvědčuje tomu, že okolo Ještěrky a Aleše jsou Červené Janovice. Je tu jen cedule se jménem a jinak tma. Obecní světla už nesvítí, obec šetří. Jestli za to může tma, nebo něco jiného, kdo ví. Zkrátka zase zahnuli jinam, než měli.
- 0:05 - Jsme v údolí Jánského potoka a Buggy hledá betonový mostek, který tu prý je vedle brodu. Nic takového tu není. Ukončuju jeho pátrací akci a jdeme přes tábořiště Mustangu, kde mají lávku, dokonce asi čerstvě opravenou, protože přímo svítí do tmy. Hned na druhém břehu se škrábeme do kopce. Když jsme se na něj vyškrábali, zjistili jsme, že jsme na úplném vrcholku a že musíme zase z kopce. Takovýto terénní kros jsem sice neměl v úmyslu, ale směr držíme a za chvíli se napojíme na lesní cestu, která nás postupně vyvádí ven z lesa.
- 0:15 - Ještěr a Honza uviděli světlo a došli do cílového tábořiště.
- Štěně a Tom procházejí Zbudovicemi.
- 0:25 - Sysel a Martina jsou v Maxovně a před sebou vidí Kutnou Horu. Zrodil se nápad stopnout ráno Kosu na Kaňku. Nápad přijat, ale pak ne realizován.
- 0:29 - Cesta nás dovedla do Hraběšína a teď už zbývá jen najít tábořiště Havrána.
- 0:43 - Ještěrka a Aleš se opět netrefili. To už je jim jasné hned u cedule s názvem Zhoř. Jediná možnost, uhnout do polí a vzhůru za světélky.
- 0:45 - Komár a Hop se konečně doplahočili do cíle. Podrobná prohlídka údolí je stále dobré dvě hodiny navíc.
- 0:50 - Zhruba vím, kde bych odbočil na tábořiště, jenže to místo nemůžu najít. To už jsme u křižovatky u Třebonína a vracíme se zpět. Buggy tvrdí, že správná je lesní cesta u mostu, ale nemám v něj příliš velkou důvěru. Buggy si je však naprosto jistý, takže nakonec jdeme podle něj.
- 1:00 - Tentokrát měl Buggy pravdu. Jsme v cíli ke značné nelibosti Zuzky a Minirysa, které jsme předstihli o pouhých 5 minut a jsme kupodivu na třetím místě. Protože jsme byli vysazeni jako poslední, je toto umístění už definitivní. Chybí ještě čtyři dvojice a něco nám říká, že hned tak nedojdou.
- Štěně a Tom v Šebestěnicích odbočují na Březí.
- Sysel a Martina v Malešově odbočují na Čáslav.
- 1:20 - Štěně a Tom došli do Březí. Tady to znají a bez problémů sestupují do údolí k tábořišti Mustangu. Tady překonávají potok a stoupají po lesní cestě.
- 1:30 - Sysel a Martina jsou v Křeseticích na pochybách. Nebyly jsme tu už? Pečlivě psaný deník tuto pochybnost vyvrací, ale je tu další otázka. Navštívit místní velice bouřlivou diskotéku, nebo ne? Vítězí odhodlání pokračovat v pochodu.
- Káťa a Slon se dotrmáceli na náměstí v Čáslavi a skoro se bojí podívat na mapu, která zde stojí. Ani jeden nechce vidět tu šilenou okliku. Teď tedy aspoň přesně vědí, kde jsou, a měla by být otázka chvilky zvolit správný směr a jít do cíle. Opak se ale stává pravdou. Mají totiž velké problémy vyjít z Čáslavi po té správné silnici.
- 1:40 - Ještěrka a Aleš se vynořili u Petrovic. Vydali se na Újezdec.
- 1:50 - Cesta se začala odchylovat a Štěně a Tom už tuší, že je do Hraběšína nedovede. Berou tedy útokem lesní houští. Asi po 10 minutách jsou z nejhoršího venku a ocitají se na poli obaleni bodláčím. Jdou v přibližném směru cíle a cestou mívají nějakou chajdu, která roste přímo na poli. Ze směru se neodchylují podle svého vědomí ani o píď a je tu další les. Ovšem podle Marianovy mapky tady vůbec neměl být. Že by hodně stará mapa?
- 2:00 - Ještěrka a Aleš se ocitli v Újezdci a v první chvíli se trochu lekli. Je tady totiž stejný kravín jako

- ve Zhoří. Ale není to Zhoř, cedule Újezdec to dokazuje.
- 2:05 - Káťa a Slon jsou opět na náměstí v Čáslavi a zhluboka si oddechli, že se včas vrátili. Prohlídky Žlebů by jistě byla úchvatná, ale oni přece potřebují jít úplně jinam. Znovu prohlížejí mapu a vyrazí z náměstí na druhou stranu. Teď už to vypadá lépe, ale směrovky stále nestojí při nich. U silnice sice nějaké jsou, ale jejich informace jsou docela k ničemu. Uznějte sami, je teď důležité vědět, že do Tábora to je 100 km?
- 2:25 - Ještěrka a Aleš procházejí Paběnice a už se hlásí únava a ospalost.
- 3:00 - Káťa a Slon jsou v Krchlebech, do Chedrbí jim chybí jen 2 km a už snad bude konec téhle strašné noční túry. Oba se bojí si jen na chvíli sednout. Obava z toho, že by se už nezvedli je velká. Jediné, co je ještě drží na nohou, je představa, že tady někde kousek je snad oheň a spacák....
- 3:10 - Štěně a Tom už propadli beznaději, že se naprosto odchýlili ze směru, když uslyšeli zurčení potůčku. Jdou z kopce a brzy se ocitají ve vytouženém údolí Havraňat a už je tu cíl. Už jsou zase čilí a veselí, přestože jim ještě před chvílí moc do smíchu nebylo.
- 3:15 - Sysel a Martina prošly Pucheř. Před chvílí míjely odbočku na Per-

- štejnec. Jen 2 km od nich má Sysel tetu, co takhle bramboraček? Svořdum odolaly a míří do Kluků, kde odbočují na Souňov.
- 3:20 - Ještěrka a Aleš jsou na křižovatce u Trebonína. Odtud už je to jen kousek do cíle.
- 3:30 - Ještěrka a Aleš dorazili do cíle a mají z toho velkou radost.
- Radost mají i Káťa a Slon, kteří došli do Chedrbí. Cíl je nedaleko. Odbočují na lesní cestu, ale nezdá se jim dost dobrá. Hlavně proto, že jde mírně do kopce. U mostku znovu prohlížejí plánek a shodují se na tom, že dnes již žádné okliky. Podle hesla „oč byla cesta delší, o to byla obtížnější“ se vydávají lesem podle potoka.
- 3:45 - Konečně se mezi stromy objevuje světlo a Káťa a Slon jsou v cíli. Slon se utvrzuje v tom, že tato oblast je pro něj zakletá. K tomu Káťa dodává, že pár posledních Návratů je to pro ně zakleté všude. Když ráno zjistili, že 50 metrů od míst, kterými se podél potoka plahočili, vede lesní cesta přímo k tábořišti, ani se tomu nedivili.
- 4:00 - Sysel a Martina prošly okolo Souňova a na křižovatce pokračují na Hraběšín. Cíl se blíží, jenže lesy jsou tak hluboké.
- 5:00 - Sysel a Martina se vydávají na lesní cestu a doslova a do písmene mizí v lese.
- 6:25 - Po víc jak hodině bloudění po

lese se náhle zjevuje avia a to už stačí sejít do údolí a je tu tábořiště a s ním cíl v podobě spacáku. A ti všichni lumpové už spí, ale to mají smůlu, protože Sysel už je tady a kde je Sysel, tam se spát nedá. Minimálně do chvíle, než Sysel usne.

Nakonec tedy všichni došli do cíle, ale podíváme-li se na výsledky, tentokrát se časy výrazně liší. První dvě dvojice dokonale využily výhodnou výchozí pozici a dorazily do cíle v čase, kterému ostatní jen stěží mohli konkurovat. Dalších pět výsadek se standardním časem okolo 4 hodin si to rozdalo spolu a šlo o minuty. Zbylé čtyři dvojice měly co dělat samy se sebou.

Letos byly v módě zahřívací okruhy nebo aspoň smyčky. Je to názorná ukázka toho, že okamžiky po vysazení, kdy se určuje směr putování, jsou nejkrizovější. Navíc populární mapky v telefonních seznamech nepatří zrovna mezi spolehlivé průvodce.

Co se týče historické tabulky, Čert opravdu Slona nejen dohnal, ale i předebral a posunul se opět na druhé místo s náskokem jednoho bodu. I většina ostatních zúčastněných zaznamenala mírný posun v tabulce na úkor těch, kteří se nezúčastnili.

A jak to bude za rok? Marian hodlá vyřešit problém rozvozu pronájmem autobusu, takže uvidíme.

Historická tabulka

1. (1.)	Šéďa	116	31. (31.)	Herouš	17	67. (-)	Zuzka H., Mířys	7
2. (3.)	Čert	69	32. (34.)	Sysel	17	79. (75.)	Baterka	7
3. (2.)	Slon	68	33. (32.)	Mech	16	80. (76.)	Martina (Stopaři), Zuzana	6
4. (5.)	Tom	56	34. (64.)	Kůzle	16	(-)	Kamča	6
5. (4.)	Šárka B.	54	35. (41.)	Honza H.	15	83. (78.)	Pizi	6
6. (7.)	Káťa	54	36. (33.)	Ála V.	14	84. (79.)	Blondča, Kadajča	6
7. (8.)	Lucie J.	53	37. (35.)	Kesťa	14	86. (81.)	Bublina, Lenka (Stopaři)	5
8. (6.)	Šárka V.	52	38. (50.)	Aleš	12	88. (83.)	Hany	5
9. (9.)	Jaruška	47	39. (36.)	Koko	12	89. (84.)	Žába, Jitka, Samec, Lenka P.	4
10. (12.)	Buggy	46	40. (37.)	Káče	12	(-)	Komár	4
11. (11.)	Ještěrka	41	41. (63.)	Hop	12	94. (88.)	Alena P.	4
12. (10.)	Mejla	40	42. (38.)	Želva, Špek	11	95. (89.)	Lenka Š., Vejďa,	3
13. (15.)	Janinka	39	44. (40.)	Jana G.	11	(-)	Štěně	3
14. (14.)	Ještěr	38	45. (41.)	Návro, Kocour, Pavel, Zdena, Jiřina	10	99. (92.)	Věra	3
15. (13.)	Dáša	36	(-)	Adéla	10	100. (93.)	Lucka D., Petr	3
16. (16.)	Bobr	31	51. (47.)	Pipí, Anča	10	102. (95.)	Mirka	3
17. (17.)	Starosta	30	53. (49.)	Amík	10	103. (96.)	Martina, Jarda	3
18. (18.)	Vojín	30	54. (50.)	Jarda K., Kuba U., Hardy	9	105. (99.)	Dušan	3
19. (21.)	Martina F.	29	(-)	Pedro, Navys, Soptík	9	106. (99.)	Myška, Máček	3
20. (19.)	Čmelák	28	61. (57.)	Dan	9	108. (101.)	Cvrček (Stopaři)	3
21. (20.)	Dodo	26	62. (58.)	Haňára	9	109. (102.)	Krteček, Marian	3
22. (22.)	Helča	25	65. (61.)	Kopyto, Jirka, Lukáš	8	111. (104.)	Jerry, Robert	3
23. (23.)	Kosa	24	66. (62.)	Mary	8	113. (106.)	Terezka	3
24. (24.)	Kuba D.	21	67. (64.)	Čombe	8	114. (107.)	Koza, Andrea	2
25. (25.)	Lenka Št.	20		Cvrček (Žlutý Kvítek), Gogo, Radek, Dibi,	7	116. (109.)	Luboš, Ivana, Skyslo,	1
26. (26.)	Blondčák	19		Martina K., Fanas,			Kuře, Vilík, David, Jana	
27. (27.)	Zbyněk	18		Honza K., Smahňák				
28. (28.)	Pitras	18		Holemoš, Lasse				
29. (29.)	Sláva	18						
30. (30.)	Míša V.	17						

Pozn.: Při rovnosti bodů rozhoduje nejvyšší dosažené umístění.

Výsledky 16. ročníku 2001

		čas	délka trasy	body
1.	Adéla - Čert	2:25	12 km	10
2.	Dan - Kůzle	2:35	12 km	9
3.	Šeďa - Buggy	3:55	19 km	8
4.	Zuzka - Minirys	4:00	19 km	7
5.	Lucie - Janinka - Kamča	4:15	21 km	6
6.	Ještěr - Honza	4:29	20 km	5
7.	Komár - Hop	4:35	17 km	4
8.	Štěně - Tom	6:20	24 km	3
9.	Káťa - Slon	7:05	27 km	3
10.	Ještěrka - Aleš	7:55	31 km	3
11.	Sysel - Martina	11:10	32 km	3

UZLAŘSKÁ REGATA 2001

V sobotu 8. prosince se konal už 3. ročník uzlařské regaty. Tentokrát přijeli vzácní hosté až z Moravy, konkrétně z Bludova a Šumperka. Oplatili tak návštěvu Slona, Toma a Blond'áka na podobné akci konané v listopadu v Bludově.

Máme 21. století a ke slovu se hlásí technika. Letos byla poprvé použita elektronická časomíra. Závodníci startující současně ve čtyřech drahách tak po uvážení posledního uzle netleskali, ale mačkali stop tlačítko. Výsledky byly přímo z počítače promítány datovým projektorem na plátno. Bylo zábavné sledovat reakce fanoušků, když se ve výsledcích u jména jejich oblíbence objevil pěkný čas, aby byl vzápětí nahrazen obávaným písmenem D. Rozhodčí byli nekompromisní. Soutěž tak získala na atraktivitě.

Další novinkou bylo nahrazení soutěže slepců soutěží družstev. A jak to bude za rok? To se uvidí, ale jedno je jisté, 4. ročník uzlařské regaty se koná 7. prosince 2002.

Účastníci uzlařské regaty

Výsledky:

	Plavčíci		1. série	2. série	finále
1.	Martín P.	Delaware Bludov	0:38,5	D	0:33,2
2.	Kamča	T. K. Průzkumník Kolín	1:07,0	0:44,0	0:39,4
3.	Žába	Delaware Bludov	0:39,5	0:46,1	0:45,2
4.	Lucka Z.	T. K. Průzkumník Kolín	1:00,1	0:51,2	0:41,2
5.	Miša	T. K. Průzkumník Kolín	0:49,6	0:43,7	0:50,1
6.	Andrea K.	T. K. Průzkumník Kolín	D	0:45,4	1:05,5
7.	Katka	T. K. Průzkumník Kolín	1:07,0	1:01,0	0:47,5
8.	Vejdy	T. K. Průzkumník Kolín	D	1:08,3	0:54,8
9.	Slon	T. K. Mustang Kolín	1:22,4	1:00,8	D
10.	Ted	T. K. Průzkumník Kolín	1:33,0	1:03,9	D
	Puk	T. K. Průzkumník Kolín	D	D	-
	Pátek	T. K. Mustang Kolín	D	D	-
	Gagarin	T. K. Průzkumník Kolín	D	D	-
	Amík	T. K. Mustang Kolín	D	D	-

	Lodníci		1. série	2. série	finále
1.	Bětka	T. K. Průzkumník Kolín	0:31,4	0:28,0	D
2.	Jeník	T. K. Průzkumník Kolín	0:32,5	D	0:34,6
3.	Ářa	T. K. Průzkumník Kolín	0:32,6	0:52,3	D
4.	Myšák	T. K. Průzkumník Kolín	D	0:33,7	0:33,2
5.	Binča	T. K. Průzkumník Kolín	0:34,3	0:51,9	0:38,4
6.	Záškrť	T. K. Průzkumník Kolín	0:38,1	0:40,9	0:35,1
7.	Kuře	Delaware Bludov	D	0:36,0	0:35,4
8.	Veronika H.	Delaware Bludov	D	0:39,7	0:37,4
9.	Chodník	T. K. Průzkumník Kolín	D	0:38,3	D
10.	Monty	T. K. Průzkumník Kolín	0:48,5	0:51,0	0:41,3
11.	Lenka	T. K. Průzkumník Kolín	1:17,3	0:48,8	-
12.	Vápno	T. K. Stopaři Kolín	0:49,6	0:54,1	-
13.	Krtek	T. K. Průzkumník Kolín	1:01,1	0:50,8	-
14.	Kokos	T. K. Průzkumník Kolín	0:51,3	1:31,1	-
15.	Koko	T. K. Průzkumník Kolín	D	1:00,5	-
16.	Kachna	T. K. Mustang Kolín	D	1:13,3	-
	Komár	Delaware Bludov	D	D	-

	Kadeti		1. série	2. série	finále
1.	Zuzka	T. K. Průzkumník Kolín	0:24,4	0:25,3	0:26,1
2.	Aleš	T. K. Průzkumník Kolín	0:31,4	0:39,9	0:29,2
3.	Komár	T. K. Stopaři Kolín	0:38,9	0:34,1	0:29,5
4.	Katka	T. K. Průzkumník Kolín	0:31,2	D	D
5.	Verča	T. K. Průzkumník Kolín	0:33,4	0:31,6	0:32,4
6.	Miša	T. K. Průzkumník Kolín	D	0:34,7	0:32,0
7.	Bobeš	T. K. Mustang Kolín	D	0:41,7	0:33,8
8.	Hanz	T. K. Mustang Kolín	D	0:49,4	0:40,1
	Honza	T. K. Průzkumník Kolín	D	D	-

	Morští vlci		1. série	2. série	finále
1.	Strejda Vláček	T. O. Kamarádi Šumperk	0:31,6	0:25,8	0:31,5
2.	Obelix	7. sk. oddíl Havrani Kolín	0:28,8	0:33,3	0:28,0
3.	Boggy	T. K. Eridanus Kolín	0:37,8	0:28,3	0:30,9
4.	Buggy	T. K. Průzkumník Kolín	0:41,0	0:39,5	0:30,6
5.	Čáry	Delaware Bludov	0:31,9	D	D
6.	Jeskyňka	T. O. Kamarádi Šumperk	0:43,7	0:33,3	0:40,9
7.	Sláva	T. K. Průzkumník Kolín	0:58,7	0:41,3	D
8.	Dibi	T. K. Mustang Kolín	D	0:47,4	0:51,0
	Tony	Delaware Bludov	D	D	-
	mimo klasifikaci				
	Tom	T. K. Průzkumník Kolín	0:25,0	0:23,8	-
	Blond'ák	T. K. Průzkumník Kolín	0:23,8	D	-
	Slon	T. K. Průzkumník Kolín	D	D	-

INFORMAČNÍ SERVIS

23. prosince - Vánoční besídka
19. ledna - výprava
2. února - výprava
16. února - výprava
10. - 16. března - zimní tábor Tolštejn

23. března - výprava
12. - 14. dubna - velký tah
20. dubna - výprava
4. května - výprava
11. května - Vlajková hra

25. května - Trístovka
8. června - výprava
22. června - výprava
29. června - 5. července - stavba tábora
6. - 27. července - letní tábor Nouzov

KRÁTCE

Staří pánové

Tak jako každý podzim se uskutečnilo pracovní setkání „Starých pánů“. Úkoly byly stanoveny a splněny. Jak také jinak. S čím se tedy můžete v Nouzově nyní setkat? V jídelně je nová cihlová podlaha, která spolkla přes 700 cihel. Nově byla položena IPA na střechu umývárky nad koryta, takže už vám při dešti nebude kapat na hlavu. Taktéž byla opravena lepenka okolo komína na srubu.

Koza, Máček, Starosta a Čert zahajují pokládání dlažby v jídelně

O prokopnutý míč

29. září v Březí pořádal T. K. Mustang nohejbalový turnaj. Zúčastnilo se jej 9 tříčlenných mužstev. Úroveň byla veliká, takže se naše dva týmy ve složení (Sysel, Ještěrka, Komár a Tom, Honza, Slon) moc nepředvedly a obsadily 9. a 6. místo. Aspoň víme, že máme co trénovat. Na druhou stranu je třeba dodat, že legrace byla veliká a o tu šlo především.

Dívčí družstvo Ještěrka, Komár, Sysel

Novinky na internetu

Na stránkách www.pruzkumnik.cz došlo opět k několika změnám, které míří k jednomu cíli, aby správa těchto stránek neležela na jednom člověku, ale aby příspěvky různých lidí mohly být zařazovány automaticky. Kromě posílání vzkazů čtenářů a zadávání akcí, které fungují už delší dobu, tak začala fungovat i rubrika Zajímavosti, drby, klepy. Pro vedoucí Průzkumníku jsou tu pak k dispozici různé oddílové informace běžným internetovým surfářům nedostupné. Možnosti jsou nepřehledné, ale to už by bylo na zvláštní článek. Přesvědčete se sami. Století informatiky je zkrátka tu.

Redakce Nouzovského Žurnálu přeje všem svým čtenářům vše nejlepší a těší se na opětovné shledání v novém roce 2002

Takhle vážou uzly někteří důchodci - vsedě na stoličce (Komár ze Stopařů)

Naše šampionka Zuzka prostě umí

PF 2002

T. K. Průzkumník
Kolin

**Šťastné Vánoce
a dobrý rok 2002**

Nouzovský Žurnál, ročník XV, číslo 4 vyšlo 14. prosince 2001 v Kolině - uzávěrka 9. prosince 2001

foto: Tom, Ještěr, Šed'a, archiv Průzkumník

číslo 1 vyjde 22. března 2002

Internet: <http://www.pruzkumnik.cz>

E-mail: info@pruzkumnik.cz